

Beste mensen, broeders en zusters,

Er is al heel veel moois gezegd. Ik zal het kort houden aan het einde van deze prachtige viering. Ik dank de sprekers: bisschop Hendriks, professor Miravalle voor hun inspirerende woorden. Ik dank u allemaal dat u hier bent vanmiddag. Op een mooie zomerdag heeft u toch voorrang gegeven aan het gebed, het gebed om de heilige Geest over onze gewonde wereld, onze gewonde Kerk, over onszelf, op voorspraak van de Vrouwe, Maria, Moeder van alle Volkeren. U bent zich bewust waarom dat zo nodig is, waarom we in deze tijd en deze wereld de heilige Geest zo ontzettend nodig hebben. Zonder Hem gaat alles te gronde. Maar veel mensen, helaas, zien dat niet. Veel mensen zien wel de dramatiek van onze tijd. Ik merk het in gesprekken met mensen, gelovigen en ongelovigen, hoezeer iedereen zich bewust is van, zoals Johannes Paulus II dat noemde, de historische omwenteling die gaande is. Al die dramatiek die we zien om ons heen: politiek, economisch, sociaal, natuurrampen, de wereld bewapent, de hele wereld is zich aan het bewapenen, de dreiging van een derde wereldoorlog, technische ontwikkelingen, transhumanisme, genetische manipulatie. We zien het allemaal om ons heen en mensen lijden eronder en denken: hoe moet dat allemaal verder. Wij mogen dat als gelovigen zien in een groter, religieus spiritueel perspectief. Het is niet zomaar een negatieve ontwikkeling. De Heer heeft het al voorspeld aan zijn apostelen. Hij zegt: naarmate het einde nabij komt, zal die strijd tussen goed en kwaad, tussen licht en duisternis in het hart van de mensen toenemen. Achter alles wat er gebeurt verbergt zich ook de Boze, die mensen tegen elkaar opzet, volkeren tegen elkaar opzet, die haat en verdeeldheid zaait. Paus Franciscus spreekt er vaker over, over Satan die zijn weg gaat in onze wereld en het is opmerkelijk hoe zeer pausen zich daarvan bewust zijn. Johannes Paulus II, ooit in een redevoering, toen hij nog kardinaal was, die zei: we beleven nu de finale, de uiteindelijke strijd tussen Kerk en antikerk, tussen geloof en antigeloof. En paus Benedictus XVI, in zijn boek over Jezus, in zijn laatste boek, die schrijft, die waarschuwt voor de geest van de antichrist, die hij ziet opkomen. En hij zegt: die geest heeft twee karakteristieken; het ene is een vals humanisme en het andere is de uitsluiting van alle mensen die weigeren zich daaraan te onderwerpen en eigenlijk beginnen we dat al een beetje om ons heen te zien. De poging die we zien om een nieuwe world order, een nieuwe wereldorde, op te bouwen. Men spreekt er voortdurend over. We horen het uit de mond van allerlei politici en experts, maar een wereld zonder God, gebouwd op door mensen gemaakte waarden en normen, over de maatschappij, over huwelijk en seksualiteit, over het ongeboren leven, over gender, men maakt zijn eigen waarden en normen, en allen die niet meespelen, die worden steeds meer in de hoek gedrukt.

Wat moeten wij in zo'n tijd doen als Kerk? Ik denk een paar dingen. Allereerst en paus Franciscus wijst er vaak op: we moeten natuurlijk in een tijd van zoveel lijden staan aan de kant van de armen en verdrukten, maar ik denk we moeten ook meer profetisch zijn en profetisch durven spreken zoals Jona in Nineve. We moeten durven zeggen: deze dominante wereldcultuur is te ver afgeweken van God en zijn gerechtigheid en kan en zal geen stand houden. We moeten oproepen tot ommekeer, niet alleen bekering van de wereld en de anderen maar ook van onszelf, van onszelf als Kerk en van ieder van ons persoonlijk en ik sluit mezelf zeker niet uit. We moeten op onze knieën gaan als volk van God en bidden om Gods genade en om de komst van de heilige Geest in onze wereld. En het is al gezegd in de lezingen: God plant dat en ik ben ervan overtuigd, Hij wil zijn Geest zenden in onze tijd, niet omdat wij het verdienen maar omdat we het zo nodig hebben. Hij wil zijn geest zenden, maar Hij wil ook, en professor Miravalle zei dat al, Hij wil dat via Maria doen. Dat is ook een eis van onze tijd, dat we ons scharen rond de mantel van Maria. Zij is uit het visioen van Johannes op

Patmos de Vrouw bekleed met de zon die staat tegenover die draak. Dat is haar taak, om uiteindelijk zijn kop te verpletteren. De opdracht van onze tijd is Maria groot te maken omdat God, omdat de Vader en de Zoon dat willen: Maria groot maken. En hoe doen we dat? Dat doen we door dit soort gebedsdagen; daarom: dank dat u hier bent. Er zijn gebedsdagen in Polen en ik hoorde in de Filipijnen en andere plaatsen waar mensen Maria eer geven. We doen het ook door te verkondigen wie zij is. Te vaak is zij in de schaduw gehouden. Bisschop Hendriks zei het al: haar medewerking aan de verlossing is ontzettend intensief en vergaand. We kunnen ons dat nauwelijks voorstellen, maar denk eens in: Maria is inderdaad de nieuwe Eva, zij moet de zonden van de oude Eva ongedaan maken, zij is de Onbevleete Ontvangenis zoals Eva ook zonder zonden was. Alleen zo kon zij het goedmaken. En zij heeft dat gedaan met haar jawoord aan de engel Gabriël. Niet alleen aan Gabriël want dan kun je nog zeggen, ik heb het al meer gezegd: waarom zou ze nee zeggen? Nee, zij heeft ja gezegd met haar hele leven tot onder het kruis, drieëndertig jaar lang moest zij dat jawoord aan God volhouden. Ook gedurende zijn hele openbare leven en kruisweg, met alles wat zij zag wat er met haar Zoon gebeurde, moest zij niet in opstand komen, maar het mee voltrekken. En soms denken mensen: ze wist niet precies wat er gebeurde, maar zij wist alles precies en ze heeft zich zelf geofferd met haar Zoon, tot het einde toe, totaal bewust, totaal vrijwillig tot onder het kruis. Hoe vaak zullen ze niet gesproken hebben, Jezus en Maria, samen hebben gemediteerd over zijn goddelijke zending om de mensheid te verlossen en over haar menselijke, absoluut noodzakelijke medewerking. Bewust heeft ook zij zichzelf geofferd met haar Zoon tot onder het kruis, totdat een geestelijk zwaard, geprofeteerd door Simeon, haar hart doorboorde. Zij heeft zichzelf geofferd met Christus en daarom noemt de traditie van de Kerk haar Medeverlosseres. Je moet zo'n woord natuurlijk goed begrijpen. We hebben één Verlosser: Christus is onze goddelijke Verlosser, de Bijbel noemt hem de goddelijke Verlosser, Middelaar en Voorspreker: Hij is de nieuwe Adam. Maar Maria als nieuwe Eva deelt in die zending van haar Zoon, maar op menselijke wijze. Daarom neemt ze niets weg van haar goddelijke Zoon. Hij is de enige Verlosser, Middelaar en Voorspreker, maar Maria deelt op menselijke wijze daarin. Verlossing heeft twee kanten: het moet gegeven worden en het moet ontvangen worden. Christus, de Zoon van God, die verdient het voor ons, en Maria namens de mensheid neemt het in ontvangst en ook dat hoort bij verlossing. En daarom zegt Irenaeus al in de tweede eeuw: Maria is de oorzaak van onze verlossing, van zichzelf en van het hele menselijk geslacht. Dat blijven wij verkondigen. En natuurlijk een laatste manier waarop wij Maria groot kunnen maken is een laatste mariaal dogma waar al honderd jaar om gevraagd wordt. Dat is een beweging die honderd jaar geleden door kardinaal Mercier in België, al meer dan honderd jaar geleden, gestart is. En we blijven daar om vragen. Dat is geen ongehoorzaamheid van ons, geen gebrek aan loyaliteit, dat is een volstrekt recht van alle gelovigen en alle bisschoppen. **We** blijven de paus lastigvallen en zeggen: dat hopen we en willen we dat u dat een keer onder de inspiratie van de Geest doet. Nogmaals: dank dat u hier was. Ik denk persoonlijk dat de hemel een plan heeft en nog iets voor ons in petto heeft en laten we in die hoop straks uiteen gaan, de hoop dat God groter is dan alle kwaad en alle ideeën van mensen en dat Hij een bijzondere gave van zijn Geest voorbereidt. Amen.